

EUROOPAN KESKUSPANKKI

OPAS SIITÄ, MITEN KANSALLISET VIRANOMAISET KUULEVAT EUROOPAN KESKUSPANKKIA

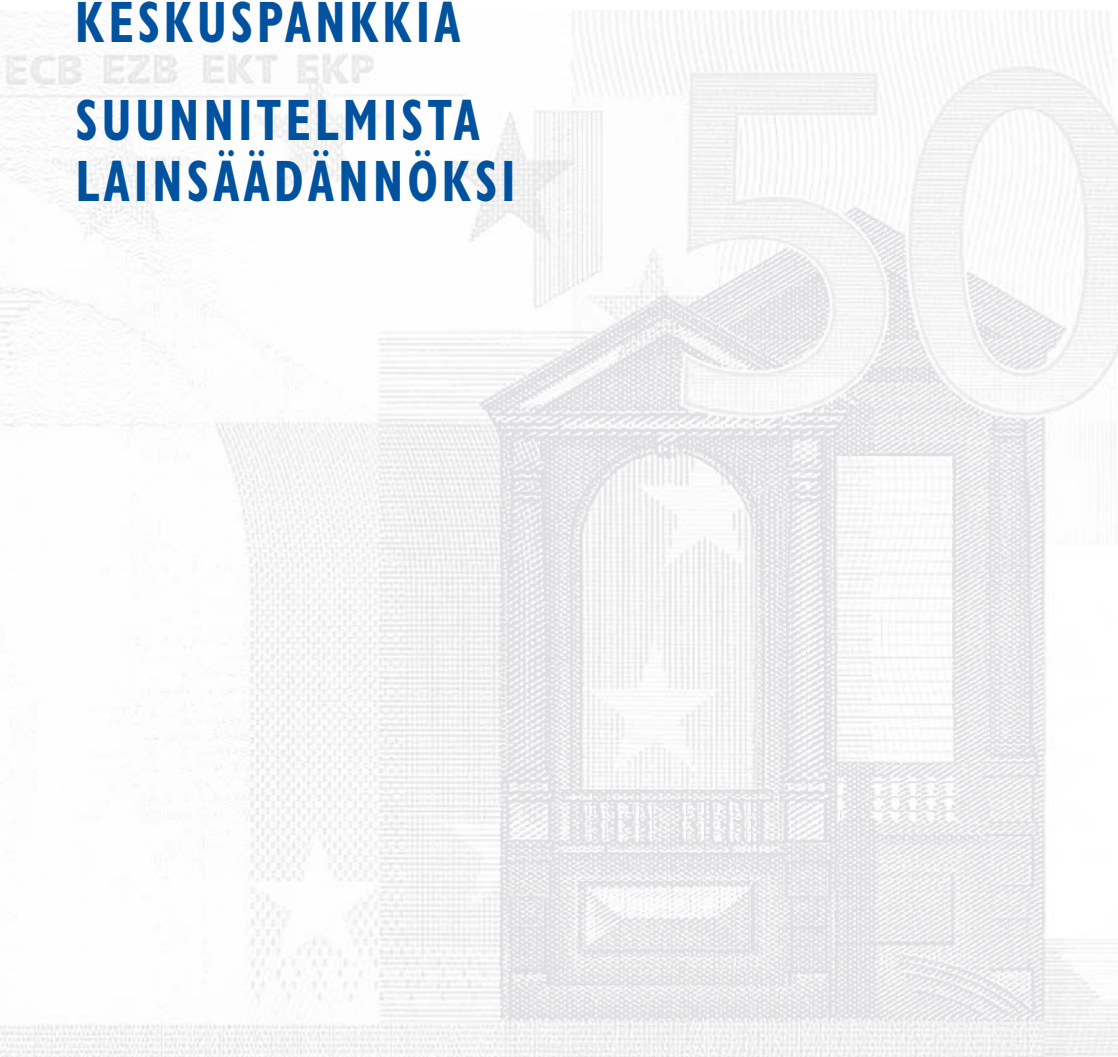
SUUNNITELMISTA LAINSÄÄDÄNNÖKSI

EUROOPAN KESKUSPANKKI

OPAS SIITÄ, MITEN KANSALLISET VIRANOMAISET KUULEVAT EUROOPAN KESKUSPANKKIA

ECB EZB EKT EKP
SUUNNITELMISTA
LAINSÄÄDÄNNÖKSI

© Euroopan keskuspankki, 2005

Käyntiosoite

Kaiserstrasse 29
60311 Frankfurt am Main
Saksa

Postiosoite

Postfach 16 03 19
60066 Frankfurt am Main
Saksa

Puhelinnumero

+49 69 1344 0

Internet

<http://www.ecb.int>

Faksi

+49 69 1344 6000

Teleksi

411 144 ecb d

Tämä opas heijastaa EKP:n näkemyksiä. Tämä opas ei vaikuta yhteisön oikeuden oikeasta tulkinnasta vastaavien yhteisön toimielinten päätöistä 98/415/EY koskeviin arviointeihin.

Tämä opas on laadittu tiedotustarkoituksiin. Ainoastaan Euroopan yhteisöjen tai Euroopan unionin virallisen lehden painetussa laitoksessa julkaistu lainsäädäntö on todistusvoimaista.

Kaikki oikeudet pidätetään. Kopiointi on sallittu ei-kaupallisiin ja opetustarkoituksiin, kunhan lähde mainitaan.

ISBN 92-9181-673-6 (painettu julkaisu)

ISBN 92-9181-674-4 (verkkojulkaisu)

SISÄLLYS

ESIPUHE	5	7 Lausunnon toimittaminen ja huomioon ottaminen	23
TIIVISTELMÄ	6	8 Julkaiseminen	23
I LAINSÄÄDÄNTÖSUUNNITELMIIN LIITTYVÄN EKP:N NEUVOA-ANTAVAN TOIMINNAN TAUSTAA	8	V KUULEMISVELVOLLISUUDEN NOUDATTAMINEN	24
II PÄÄTÖKSEN 98/415/EY TAVOITTEET	10	VI KUULEMISVELVOLLISUUDEN NOUDATTAMATTA JÄTTÄMISEN OIKEUDELLISET SEURAUKSET	25
III KUULEMISVELVOLLISUUDEN RAJAT	12	LIITTEET	27
1 Lausuntoa pyytävät viranomaiset	12	1 Neuvoston päätös, tehty 29 päivänä kesäkuuta 1998, jäsenmaiden viranomaisten velvollisuudesta kuulla Euroopan keskuspankkia suunnitelmista lainsäädännöksi (98/415/EY)	28
2 Soveltamisalaan kuuluvat lainsäädännöksi	13	2 Luettelo kysymyksistä, joita on käsitelty suunnitelmissa lainsäädännöksi, joista EKP:a ja aikaisemmin EMI:ä on kuultu	32
3 EKP:n toimivaltaan kuuluvat alat	14		
4 Täytäntöönpaneva lainsäädäntö	17		
IV KUULEMISMENETTELY	19		
1 EKP:n kuuleminen tarkoituksenmukaisessa vaiheessa	19		
2 Lausuntopyyntö	20		
3 Määräajat	21		
4 Vastaanottovahvistus	22		
5 Lausunnon antaminen	23		
6 Kielijärjestelyt	23		

ESIPUHE

Minulla on ilo esitellä tämä julkaisu: *Opas siitä, miten kansalliset viranomaiset kuulevat Euroopan keskuspankkia suunnitelmista lainsäädännöksi*. Se on, kuten kaikki muutkin EKP:n julkaisut, selvä merkki EKP:n sitoutumisesta avoimuusperiaatteeeseen, ja se myötävaikuttaa EKP:n tavoitteiden ja toiminnan tunnetuksi tekemiseen.

EY:n perustamissopimuksessa jäsenvaltiot veloitetaan kuulemaan EKP:a suunnitelmista lainsäädännöksi EKP:n toimivaltaan kuuluvilla aloilla. Historiallisen virstanpylvään muodostaneen EU:n laajenemisen myötä tähän kuulemismenettelyyn osallistuvien määrä on lisääntynyt huomattavasti. Tämän vuoksi EKP on laatinut tämän oppaan, jossa annetaan kuulemisvelvollisuutta koskevaa tietoa ja apua erityisesti uusien jäsenvaltioiden kansallisille viranomaisille. Oppaassa esitetään EKP:n kuulemisen päämäärät ja laajuus sekä kuulemisessa noudatettava menettely.

Olen vakuuttunut siitä, että tämä opas lisää tietoisuutta kaikkien osapuolien oikeuksista ja velvollisuuksista ja johtaa siihen, että EKP:n neuvoo-antavat tehtävät ymmärretään entistä paremmin. Tässä suhteessa oppaalla halutaan myös rohkaista kuulemismenettelyyn runsaampaan käyttöön ja näin edistää jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistamista EKP:n toimivaltaan kuuluvilla aloilla.

Lopuksi haluan painottaa lainsäädäntömenettelyyn ja Euroopan keskuspankkijärjestelmään/eurojärjestelmään osallistuvien kansallisten viranomaisten tiiviin yhteistyön merkitystä. Olen vakuuttunut siitä, että tämä julkaisu tukee tällaista kaikkien osapuolien etujen mukaista tiivistä yhteistyötä.

Frankfurt am Mainissa kesäkuussa 2005

Jean-Claude Trichet

TIIVISTELMÄ

Kansallisilla viranomaisilla on velvollisuus kuulla Euroopan keskuspankkia (EKP) suunnitelmista lainsäädännöksi EKP:n toimivaltaan kuuluvilla aloilla. Tämä velvoite johtuu Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 105 artiklan 4 kohdasta, ja sen laiminlyöminen saattaa johtaa jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevaan menettelyyn Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa.

EKP:n neuvoa-antavien tehtävien tarkoituksena on varmistaa, että kansalliset viranomaiset hyötyvät EKP:n asiantuntemuksesta. Näin myötävaikutetaan Euroopan unionin (EU) yleisten tavoitteiden toteutumiseen, varmistetaan, että kansallinen lainsäädäntö on Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ) lainsäädännön kanssa sopusoinnussa ja samassa linjassa EKP:n politiikan kanssa sekä edistetään EKP:n ja suuren yleisön välistä tiedonvaihtoa ja kommunikaatiota.

Kuulemisvelvollisuus koskee kaikkia EU:n jäsenvaltioita paitsi Yhdistynyttä kuningaskuntaa. EKP:n kuulemismenettelyä koskevat yksityiskohdat on vahvistettu neuvoston päätöksessä 98/415/EY.

Yleensä kansallinen ministeri pyytää EKP:lta lausuntoa, mutta myös monet muut kansalliset viranomaiset (kuten eduskunta ja toimielimet, joilla on norminantovaltaa) voivat pyytää EKP:lta lausuntoa. Lausuntoa pyytävän viranomaisen ei tarvitse olla suunnitelmaa lainsäädännöksi valmisteleva viranomainen (eikä lainsäätäjänä toimiva viranomainen).

Kuulemisvelvollisuus koskee ainoastaan lainsäädäntöä, joka tulee oikeudellisesti sitovaksi ja yleisesti sovellettavaksi kyseisessä jäsenvaltiossa. Velvollisuus ei koske ainoastaan eduskunnan hyväksyttäväksi tulevaa lainsäädäntöä. Toisaalta ei ole tarvetta kuulla EKP:a primäärioikeutta täytäntöönpanevasta johdetusta oikeudesta, jolleivät johdetun oikeuden vaikutukset eroa primäärioikeuden vaikutuksista. Jäsenvaltiot eivät yleensä kuule EKP:a yhteisön direktiivien täytäntöönpanosta, vaikka EKP on yksittäistapauksissa kehottanut jäsenvaltiota tähän, kun kyseessä on ollut EKPJ:n kannalta erityisen merkityksellinen direktiivi, ja yhdenmukaistaminen on ollut erityisen tärkeää. EKP:a tulisi kuulla uudestaan, mikäli säädösesitykseen, josta EKP:n lausuntoa on jo pyydetty, tehdään olennaisia muutoksia.

EKP:n toimivaltaan kuuluvat perustamissopimuksen mukaiset EKPJ:n perustehtävät, erityisesti perustamissopimuksen 105 artiklan 2 kohdassa luetellut tehtävät. Neuvoston päätökseen 98/415/EY sisältyy luettelo kysymyksistä, joista EKP:a on kuultava. Luettelo ei ole tyhjentävä.

EKP:a on kuultava lainsäädäntömenettelyn tarkoituksenmukaisessa vaiheessa siten, että EKP voi hyväksyä lausuntonsa kaikilla vaadittavilla kielillä ja suunnitelmaa lainsäädännöksi valmisteleva viranomainen voi ottaa EKP:n lausunnon huomioon ennen kuin se päättää asiasisällöstä. Kansalliset viranomaiset voivat asettaa EKP:lle lausunnon toimittamista varten määräajan, joka ei saa olla kuukautta lyhyempi. Kuukautta

lyhyemmän määräajan asettaminen on sallittua ainoastaan erittäin kiireellisissä tapauksissa. Tällaisissa tapauksissa syyt kiireellisyyteen on ilmoitettava.

Lainsäädäntömenettely keskeytyy kuulemisen ajaksi, mutta tiettyjä kansalliseen lainsäädäntömenettelyyn liittyviä toimenpiteitä voidaan kuitenkin suorittaa. Kun mahdollinen määräaika on kulunut umpeen, tämä lainsäädäntömenettelyn keskeyttävä vaikutus lakkaa, mutta kansallisten viranomaisten tulisi kuitenkin ottaa EKP:n lausunto huomioon, mikäli se saadaan ennen kuin lainsäädäntö on lopullisesti hyväksytty. Lausuntoa pyytävän viranomaisen tulisi joka tapauksessa saattaa EKP:n lausunto lainsäätäjänä toimivan viranomaisen tietoon, mikäli tämä on eri viranomainen.

EKP:n lausunnot suunnitelmista lainsäädännöksi julkaistaan yleensä EKP:n verkkosivuilla heti, kun ne on annettu ja toimitettu lausuntoa pyytävälle viranomaiselle (ellei ole erityisiä syitä julkaisemisen lykkäämiseen, jolloin lausunto julkaistaan viimeistään kuuden kuukauden kuluttua sen antamisesta).

I LAINSÄÄDÄNTÖSUUNNITELMIIN LIITTYVÄN EKP:N NEUVOA-ANTAVAN TOIMINNAN TAUSTAA

Euroopan yhteisön perustamissopimuksessa ('perustamissopimus') EKP:lle annetaan neuvoa-antavia tehtäviä yhteisön säädöksiä koskevien ehdotusten ja kansallista lainsäädäntöä koskevien suunnitelmien suhteen EKP:n toimivaltaan kuuluvilla aloilla. Perustamissopimuksen 105 artiklan 4 kohta, jonka sanamuoto on otettu Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön ('perussääntö') 4 artiklaan, on EKP:n neuvoa-antavien tehtävien perusta. EKP:n kuulemista koskevat määräykset on vahvistettu jäsenmaiden viranomaisten velvollisuudesta kuulla Euroopan keskuspankkia suunnitelmista lainsäädännöksi 29 päivänä kesäkuuta 1998 tehdyssä neuvoston päätöksessä 98/415/EY¹ ('päätös 98/415/EY'). Päätöstä on sovellettu 1 päivästä tammikuuta 1999. Päätöstä sovelletaan kaikkiin jäsenvaltioihin paitsi Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, jota perustamissopimuksen liitteenä olevan Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneeseen kuningaskuntaan sovellettavia määräyksiä

Kehikko I

Perustamissopimuksen 105 artiklan 4 kohta

EKP:a kuullaan:

- ehdotuksista yhteisön säädöksiä EKP:n toimivaltaan kuuluvilla aloilla;
- suunnitelmista lainsäädännöksi EKP:n toimivaltaan kuuluvilla aloilla, mutta niissä rajoissa ja sellaisin ehdoin, jotka neuvosto vahvistaa 107 artiklan 6 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen; tällöin EKP:a kuulevat kansalliset viranomaiset.

EKP voi toimivaltaansa kuuluvilla aloilla antaa lausuntoja asianomaisille yhteisön toimielimille ja laitoksille sekä kansallisille viranomaisille.

Perussäännön 4 artikla

Tämän sopimuksen 105 artiklan 4 kohdan mukaisesti:

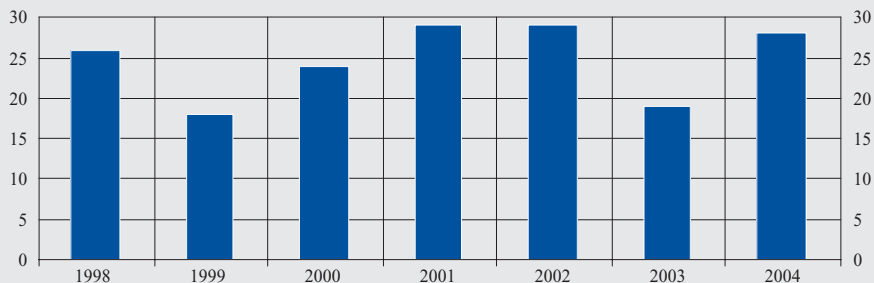
a) EKP: a kuullaan:

- ehdotuksista yhteisön säädöksiä EKP:n toimivaltaan kuuluvilla aloilla;
- suunnitelmista lainsäädännöksi EKP:n toimivaltaan kuuluvilla aloilla, mutta niissä rajoissa ja sellaisin ehdoin, jotka neuvosto vahvistaa 42 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen; tällöin EKP:a kuulevat kansalliset viranomaiset;

b) EKP voi toimivaltaansa kuuluvilla aloilla antaa lausuntoja asianomaisille yhteisön toimielimille ja laitoksille sekä kansallisille viranomaisille.

1 EYVL L 189, 3.7.1998, s. 42. Päätöksen 98/415/EY teksti on liitteessä I.

Kuvio 1 Kansallisten viranomaisten pyynnöstä annettujen EKP:n lausuntojen määrä

koskevan pöytäkirjan nojalla koskee poikkeus velvollisuudesta kuulla EKP:a. EKP on perustamisensa jälkeen antanut 173 lausuntoa kansallisten viranomaisten pyynnöstä (ks. kuvio 1).

Myös Euroopan rahapoliittisella instituutilla (EMI) oli ennen EKP:n perustamista neuvoo-antavia tehtäviä.² Jotkut kysymykset ovat yhä mielenkiintoisia EU:n uusien jäsenvaltioiden kannalta, esim. EMI:n lausunnot kansallisten keskuspankkien integroitumisesta EKPJ:än sekä euron käyttöönottamisesta monissa jäsenvaltioissa. Nämä kysymykset ovat erittäin mielenkiintoisia myös kaikkien jäsenvaltioiden kannalta. EMI antoi kansallisten viranomaisten pyynnöstä 68 lausuntoa erilaisista suunnitelmista lainsäädännöksi sen toimivaltaan kuuluvilla aloilla.

Päätöksen 98/415/EY sanamuoto on melko ylimalkainen. Jotta päätös olisi tehokas, kansallisten lainsäätäjien on ymmärrettävä hyvin a) päätöksen tavoitteet, b) kuulemisvelvollisuuden laajuus, c) sovellettava menettely ja d) miten kuulemisvelvollisuuden noudattamatta jättäminen saattaa vaikuttaa kyseessä olevan lainsäädännön laillisuuteen. Näin ollen tämän oppaan tavoitteena on antaa tietoa näistä neljästä näkökohdasta kaikille kansallisista suunnitelmista lainsäädännöksi valmisteleville viranomaisille, jotta nämä olisivat täysin tietoisia oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan. Oppaaseen sisältyy myös suosituksia kuulemismenettelyn tehokkuuden varmistamiseksi.

² Ks. perustamissopimuksen 117 artiklan 6 ja 8 kohta sekä jäsenvaltioiden viranomaisten velvollisuudesta kuulla Euroopan rahapoliittista instituuttia suunnitelmista lainsäädännöksi 22 päivänä marraskuuta 1993 tehty neuvoston päätös 93/717/EY (EYVL L 332, 31.12.1993, s. 14).

II PÄÄTÖKSEN 98/415/EY TAVOITTEET

OLAF-tuomioissa³ Euroopan yhteisöjen tuomioistuin (‘yhteisöjen tuomioistuin’) selkeytti perustamissopimuksen 105 artiklan 4 kohdan tavoitteita siltä osin, kuin kyseessä on velvollisuus kuulla EKP:a ehdotuksista yhteisön säädöksiksi EKP:n toimivaltaan kuuluvilla aloilla. Yhteisöjen tuomioistuimen mukaan tällä velvoitteella ”pyritään olennaisilta osiltaan varmistamaan... että tällainen säädös annetaan vasta, kun on kuultu elintä, joka on kyseisellä yhteisön alalla käyttämänsä nimenomaisen toimivallan ja suuren asiantuntemuksena ansiosta erityisen pätevä myötävaikuttamaan hyödyllisesti kyseisen säädöksen antamiseen.”

Vaikka OLAF-tuomio koskee yhteisön toimielinten velvollisuutta kuulla EKP:a yhteisön säädösesityksistä, se selkiyttää myös jäsenvaltioiden velvollisuutta kuulla EKP:a kansallisista lakiehdotuksista. OLAF-tuomiosta voidaan päätellä, että päätöksen 98/415/EY päätavoitteena on antaa EKP:lle mahdollisuus antaa asiantuntijana kansallisille lainsäätäjille tarkoituksenmukaisena ajankohtana ohjeita suunnitelmista lainsäädännöksi EKP:n toimivaltaan kuuluvilla aloilla. Näiden ohjeiden tarkoituksena on varmistaa, että kansallinen lainsäädäntö a) myötävaikuttaa EKP:n perustamissopimuksen 105 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen tavoitteiden saavuttamiseen, b) on EKP:n lainsäädännön kanssa sopuoinnussa ja c) on EKP:n tavoitteiden kanssa samassa linjassa. Päätöksessä 98/415/EY vahvistettu kuulemisvelvollisuus on tarkoitettu toimimaan ennaltaehkäisevänä järjestelmänä, jonka avulla estetään mahdolliset ristiriitaisesta tai epä johdonmukaisesta kansallisesta lainsäädännöstä johtuvat ongelmat. Kuulemisen on siksi tapahduttava silloin, kun lainsäädäntö on vielä valmisteluvaiheessa – tarkemmin sanottuna vaiheessa, jossa kyseistä lainsäädäntöä valmistelevat ja lainsäätäjänä toimivat viranomaiset voivat tarkoituksenmukaisella tavalla ottaa EKP:n lausunnon huomioon.

Näin ollen kuulemisvelvollisuus on käytännössä antanut jäsenvaltioille mahdollisuuden varmistaa, että kansallinen lainsäädäntö, kansallisten keskuspankkien perussäännöt mukaan luettuina, on perustamissopimuksen 109 artiklan mukaisesti sopuoinnussa perustamissopimuksen ja perussäännön kanssa.

Päätöksessä 98/415/EY vahvistetulla kuulemismenettelyllä on myös muita etuja. Se on hyvä keino vaihtaa tietoja ja asiantuntemusta. Kuuleminen on myös tärkeä väline, jonka avulla EKP pysyy ajan tasalla jäsenvaltioiden lainsäädäntöhankeista EKP:n toimivaltaan kuuluvilla aloilla. Kun EKP tutkii suunnitelmia lainsäädännöksi, joista lausuntoa on pyydetty, sille kertyy asiantuntemusta, josta on hyötyä EKP:n muotoillessa oman kantansa esim. yhteisön tai kansainvälisillä foorumeilla, joilla käsitellään samankaltaisia kysymyksiä. Koska EKP:n lausunnot perustuvat asiantuntemukseen, joka

3 Asia C-11/00 Euroopan yhteisöjen komissio v. Euroopan keskuspankki (Kok. 2003, s. I-7147), erityisesti tuomion kohdat 110 ja 111. Tässä asiassa yhteisöjen tuomioistuin hyväksyi komission kanteen ja kumosi petosten torjunnasta 7 lokakuuta 1999 tehdyn päätöksen EKP/1999/5. Tuomio on merkittävä siksi, että siinä selkeytettiin EKP:n neuvoo-antavaa roolia, sillä EY-tuomioistuin tutki EKP:n pyynnöstä ensimmäistä kertaa perustamissopimuksen 105 artiklan 4 kohdan tavoitteita.

EKP:lle on kertynyt tehtäviensä suorittamisen yhteydessä, ne edistävät myös jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistamista EKP:n toimivaltaan kuuluvilla aloilla sekä myötävaikuttavat kansallisen lainsäädännön laadun parantamiseen.⁴ EKP:n lausunnot voivat myös muodostua lähteeksi, jonka yhteisöjen tuomioistuin (silloin kun käsitellään kyseessä olevan kansallisen lainsäädännön yhdenmukaisuutta perustamissopimuksen kanssa) tai kansalliset tuomioistuimet (silloin kun käsitellään kyseessä olevan lainsäädännön tulkintaa tai pätevyyttä) voivat ottaa huomioon.

EKP:n lausunnot eivät ole sitovia. Sama koskee myös muiden yhteisön toimielinten lausuntoja. Kansallisten lainsäätäjien ei näin ollen tarvitse noudattaa EKP:n lausuntoa. Kuitenkin päätöksellä 98/415/EY perustetun järjestelmän tarkoituksena on varmistaa, että kansallinen lainsäädäntö hyväksytään vasta sen jälkeen, kun EKP:n lausunto on otettu asianmukaisella tavalla huomioon. Tämä järjestelmä on osoittautunut tehokkaaksi, ja kansalliset lainsäätäjät eivät ole yleensä halunneet hyväksyä EKP:n kannan kanssa ristiriidassa olevaa lainsäädäntöä vaan ovat suostuneet muuttamaan säädösesitystään tai jopa perumaan sen.

Kuulemisvelvollisuus tukee myös EKP:n ulkoista viestintää suhteessa suureen yleisöön ja markkinoihin. EKP:n yleisiin tavoitteisiin kuuluu avoimuuden edistäminen, ja siksi kansallisten viranomaisten pyynnöstä annetut lausunnot julkaistaan yleensä EKP:n verkkosivuilla heti kun ne on annettu ja toimitettu lausuntoa pyytäneelle viranomaiselle.

⁴ Ks. julkisasiamiehen asiassa C-11/00 antaman ratkaisuehdotuksen 140 kohta, joka vahvistettiin EY-tuomioistuimen tuomion 110 kohdassa.

III KUULEMISVELVOLLISUUDEN RAJAT

Kehikko 2

Päätöksen 98/415/EY 2 artiklan 1 ja 2 kohta

1. Jäsenvaltioiden viranomaisten on kuultava EKP:a suunnitelmista lainsäädännöksi sen toimivaltaan perustamissopimuksen mukaisesti kuuluvilla aloilla ja erityisesti seuraavien kysymysten osalta:

- valuuttakysymykset,
- maksuvälineet,
- kansalliset keskuspankit,
- raha-, rahoitus-, pankki-, maksujärjestelmä- ja maksutasetilastojen kerääminen, laatiminen ja jakaminen,
- maksu- ja selvitysjärjestelmät,
- rahoituslaitoksiin sovellettavat säännöt siltä osin kuin ne vaikuttavat merkittävästi rahoituslaitosten ja markkinoiden vakauteen.

2. Edellisessä kohdassa esitetyn lisäksi on muiden kuin osallistuvien jäsenvaltioiden viranomaisten kuultava EKP:a suunnitelmista rahapolitiikan välineitä koskevaksi lainsäädännöksi.

I LAUSUNTOA PYYTÄVÄT VIRANOMAISET

I.1 SOVELTAMISALAAAN KUULUVAT VIRANOMAISET

Päätöksen 98/415/EY 2 artiklan 1 kohdan mukaan velvollisuus kuulla EKP:a lainsäädännöstä EKP:n toimivaltaan kuuluvilla aloilla koskee ”jäsenvaltioiden viranomaisia”. Koska päätöstä 98/415/EY sovelletaan kaikkiin jäsenvaltioihin paitsi Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, jäsenvaltioiden viranomaisilla ei tarkoiteta ainoastaan euron käyttöön ottaneiden jäsenvaltioiden (’rahaliittoon osallistuvat jäsenvaltiot’) viranomaisia, vaan myös sellaisten jäsenvaltioiden viranomaisia, jotka eivät vielä ole ottaneet euroa käyttöön (’muut kuin rahaliittoon osallistuvat jäsenvaltiot’), Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaisia lukuun ottamatta.

Päätöksen 98/415/EY 3 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden viranomaisilla tarkoitetaan lainsäädäntöä valmistelevia viranomaisia. Päätöksen 98/415/EY 4 artiklasta seuraa, että lausuntoa pyytävä viranomainen voi olla eri viranomainen kuin lainsäätäjänä toimiva viranomainen ja suunnitelmaa lainsäädännöksi valmisteleva viranomainen.

Käytännössä monet erilaiset viranomaiset ovat pyytäneet EKP:lta lausuntoa. Mikäli lainsäädäntö tulee kansallisen parlamentin hyväksyttäväksi, lausuntoa on yleensä pyytänyt kansallisen hallituksen asianomainen jäsen, useimmiten valtiovarainministeri tai oikeusministeri. Joskus lausuntoa on pyydetty kansallisten keskuspankkien kautta.

Muun lainsäädännön osalta EKP:n lausuntoa on yleensä pyytänyt viranomainen, jolla on toimivalta hyväksyä kyseessä oleva säädös, esim. kansallisen hallituksen asianomainen jäsen tai kansallinen keskuspankki, jolla on norminantovaltaa. Lisäksi EKP:n lausuntoa ovat pyytäneet sellaiset kansalliset viranomaiset (esim. kansalliset keskuspankit, valvontaviranomaiset tai erityiset toimielimet, kuten euroon siirtymisestä vastaavat toimielimet), joilla ei ole muodollista toimivaltaa valmisteluun tai lainsäätäjänä toimimiseen kyseessä olevan säädösesityksen suhteen, mutta jotka oikeudellisesti tai tosiasiallisesti osallistuvat lainsäädäntömenettelyyn. Näissä tapauksissa EKP:n kanta on ollut, että nämä lausuntopyynnöt ovat päteviä, mikäli on ilmeistä, että kyseessä olevat viranomaiset toimivat valmistelevan tai lainsäätäjänä toimivan viranomaisen puolesta.

1.2 KANSALLISTEN PARLAMENTTIEN ROOLI

Kansalliset parlamentit ovat päätöksessä 98/415/EY tarkoitettuja suunnitelmia lainsäädännöksi valmistelevia viranomaisia, jos parlamentissa käsitellään yhden tai useamman parlamentin jäsenen tekemä lakiesitys EKP:n toimivaltaan kuuluvilla aloilla.⁵ Kansalliset parlamentit päättävät omien työjärjestyksiensä nojalla, miten yhden tai useamman parlamentin jäsenen tekemä lakiesitys EKP:n toimivaltaan kuuluvilla aloilla toimitetaan EKP:lle lausuntoa varten. Yhdessä tapauksessa omasta aloitteestaan toiminut kansallinen hallitus pyysi EKP:n lausuntoa kansallisen parlamentin jäsenten kansallisen lainsäädännön mukaan tekemästä lakiesityksestä.

2 SOVELTAMISALAAN KUULUVAT SUUNNITELMAT LAINSÄÄDÄNNÖKSI

Kehikko 3

Päätöksen 98/415/EY 1 artiklan 1 kohta

Tässä päätöksessä tarkoitetaan:

...

”suunnitelmilla lainsäädännöksi” lainsäädäntöä, jossa sen jälkeen, kun siitä on tullut oikeudellisesti sitova ja jäsenvaltion alueella yleisesti sovellettava, annetaan säännöksiä, jotka koskevat rajoittamatonta tapausten määrää ja jotka kohdistuvat rajoittamattomaan luonnollisten tai oikeushenkilöiden joukkoon.

Päätöksen 98/415/EY 2 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden viranomaisten on kuultava EKP:a ”suunnitelmista lainsäädännöksi EKP:n toimivaltaan kuuluvilla aloilla”. Käsite ”suunnitelma lainsäädännöksi” määritellään päätöksen 98/415/EY 1 artiklan 1 kohdassa. Tässä määritelmässä viitataan lainsäädäntöön, jossa sen jälkeen kun siitä on

⁵ Tämä koskee myös tapauksia, joissa parlamentin jäsenet tekevät sellaisia muutosehdotuksia hallituksen lakiesityksiin, jotka saattavat johtaa siihen, että lakiesitys tulee kuulumaan EKP:n toimivaltaan kuuluviin aloihin.

tullut oikeudellisesti sitova ja jäsenvaltion koko (tai maantieteellisesti erillisellä) alueella yleisesti sovellettava, annetaan säännöksiä, jotka koskevat rajoittamatonta tapausten määrää ja jotka kohdistuvat rajoittamattomaan luonnollisten tai oikeushenkilöiden joukkoon. Tähän määritelmään eivät kuulu sellaiset suunnitelmat lainsäädännöksi, joiden yksinomainen tarkoitus on yhteisön direktiivien saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä (ks. osa III 4).

Kuulemisvelvollisuus ei rajoitu sellaisiin suunnitelmiin lainsäädännöksi, jotka tulevat parlamentin hyväksyttäväksi. Päätöksen 98/415/EY soveltamisalaan kuuluvat oikeudellisesti sitova lainsäädäntö, johdettu oikeus mukaan luettuna, sekä oikeudellisesti sitovat ja yleisesti sovellettavat kansallisten keskuspankkien tai valvontaviranomaisten (mikäli niillä on norminantovaltaa) säädökset. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että EKP:a tulisi aina kuulla primäärioikeutta täytäntöönpanevasta johdetusta oikeudesta EKP:n toimivaltaan kuuluvilla aloilla. Kun päätöksen 98/415/EY tavoitteet otetaan huomioon, on selvää, että EKP:n lausuntoa tulisi pyytää suunnitelmista johdetuksi oikeudeksi ainoastaan silloin, kun suunnitellun lainsäädännön aihepiiri liittyy läheisesti EKP:n tehtäviin ja sen vaikutus EKP:n toimivaltaan kuuluviin aloihin eroaa kyseessä olevan primäärioikeuden vaikutuksesta. Menettely- ja seuraamusksymykset ovat esimerkkejä asioista, joista jäsenvaltioiden ei pääsääntöisesti tarvitse pyytää EKP:n lausuntoa.

Velvollisuus pyytää EKP:n lausuntoa muutoksista lakiesityksiin, joista EKP:n lausuntoa on jo pyydetty, koskee olennaisia muutoksia, jotka vaikuttavat suunnitellun lainsäädännön ydinkysymyksiin. Tässä yhteydessä on hyvä erottaa toisistaan kaksi tapaustyyppiä. Ensimmäiseen ryhmään kuuluvat tapaukset, joissa olennaisia muutoksia ehdotetaan vaiheessa, jossa EKP ei ole vielä antanut lausuntoaan. Tällaisissa tapauksissa lausuntoa pyytäneen viranomaisen tulisi toimittaa muutettu suunnitelma lainsäädännöksi EKP:lle mahdollisimman pian, jotta EKP:n lausunto perustuisi tekstin tuoreimpaan versioon. Toiseen ryhmään kuuluvat tapaukset, joissa olennaisia muutoksia ehdotetaan EKP:n lausunnon antamisen jälkeen. Näissä tapauksissa EKP:a tulisi kuulla näistä muutoksista. Lausuntoa ei kuitenkaan tarvitse pyytää, jos muutoksilla on ensisijaisesti tarkoitus ottaa huomioon EKP:n lausunnosta ilmenevä EKP:n kanta. EKP pitää kuitenkin myönteisenä sitä, jos lausunnon vaikutukset ja tällaisten muutosten yksityiskohdat annetaan sille tiedoksi.

3 EKP:N TOIMIVALTAAN KUULUVAT ALAT

Päätöksen 98/415/EY 2 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden viranomaisen on kuultava EKP:a suunnitelmista lainsäädännöksi ”sen toimivaltaan perustamissopimuksen mukaisesti kuuluvilla aloilla”. Tämä kattaa selvästi sellaiset suunnitelmat lainsäädännöksi, jotka vaikuttavat EKP:lle perustamissopimuksen 105 artiklan 2 kohdan mukaan kuuluviin perustehtäviin (eli yhteisön rahapolitiikan määrittelemiseen ja toteuttamiseen, valuuttamarkkinatoimien suorittamiseen, jäsenvaltioiden virallisten valuuttavarantojen hallussapitoon ja hoitoon sekä maksujärjestelmien moitteettoman toiminnan

edistämiseen). Se kattaa myös sellaiset suunnitelmat lainsäädännöksi, jotka vaikuttavat muihin EKPJ:lle perustamissopimuksen mukaisesti kuuluviin tehtäviin.

Päätöksen 98/415/EY 2 artiklan 1 kohdassa luetellaan kysymyksiä, joiden nimenomaisesti katsotaan kuuluvan EKP:n toimivaltaan kuuluviin aloihin. Kansallisten viranomaisten on kuultava EKP:a suunnitelmista lainsäädännöksi, jotka liittyvät näihin kysymyksiin eli valuuttakysymyksiin, maksuvälineisiin, kansallisiin keskuspankkeihin, raha-, rahoitus-, pankki-, maksujärjestelmä- ja maksutasetilastojen keräämiseen, laatumiseen ja jakamiseen, maksu- ja selvitysjärjestelmiin sekä rahoituslaitoksiin sovellettaviin sääntöihin siltä osin kuin ne vaikuttavat merkittävästi rahoituslaitosten ja -markkinoiden vakauteen. Päätöksen 98/415/EY perusteella on selvää, että 2 artiklan 1 kohdan luettelo ei ole tyhjentävä.

Lisäksi päätöksen 98/415/EY 2 artiklan 2 kohdassa säädetään, että muiden kuin rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden (paitsi Yhdistyneen kuningaskunnan) viranomaisten on kuultava EKP:a suunnitelmista rahapolitiikan välineitä koskevaksi lainsäädännöksi. Päätöksessä 98/415/EY tehdään tällä tavoin ero rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden ja muiden kuin rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden välillä siksi, että rahaliittoon osallistuvissa jäsenvaltioissa kansalliset viranomaiset eivät enää pääätä rahapolitiikan välineistä (esim. vähimmäisvarannoista). Päätöksen 98/415/EY johdanto-osan 5 perustelukappaleessa selvennetään kuitenkin, että kuulemisvelvollisuus ei koske muiden kuin rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden viranomaisten tekemiä päätöksiä, joilla ne toteuttavat rahapolitiikkaansa (esim. korkoja koskevia päätöksiä).

Liite 2 sisältää luettelon kysymyksistä, joihin liittyvistä suunnitelmista kansalliseksi lainsäädännöksi EKP:a ja aikaisemmin EMI:ä on kuultu. Luettelo ei ole tyhjentävä. Luettelon tarkoituksena on toimia ohjeena silloin, kun on epäselvää, kuuluuko tietty kansallinen säädösesitys päätöksessä 98/415/EY vahvistetun kuulemisvelvollisuuden piiriin.

3.1 VALUUTTAKYSYMYKSET JA MAKSUVÄLINEET

EKP:n/EMI:n lausunnot tässä asiaryhmässä ovat käsitelleet useita eri aiheita koskevia suunnitelmia lainsäädännöksi. Euron käyttöönottoon liittyvät toimenpiteet (kansallisen rahayksikön muuttaminen euroksi, julkisen ja yksityisen velan muuntaminen euromääräiseksi, hintojen kaksoismerkintä, pyöristyssäännöt, kansallisten viitekurskien korvaaminen jne.), lailliset maksuvälineet, kansallisten maksuvälineiden muistorahojen julkaiseminen, seteleitä ja metallirahoja koskevat tekijänoikeudet, väärentäminen, seteleiden ja metallirahojen takaisin kiertoon laskeminen sekä sähköisen rahan liikkeeseen laskeminen ovat merkittäviä esimerkkejä.

3.2 KANSALLISET KESKUSPANKIT

Suuri osa EKP:n/EMI:n lausunnoista kuuluu tähän asiaryhmään. Ne koskevat lainsäädäntöä, joka vaikuttaa kansallisten keskuspankkien tai niiden johtokunnan jäsenten asemaan, erityisesti niiden riippumattomuuteen. Monet lausunnot koskevat

myös kansallisten keskuspankkien tehtäviä ja rahapolitiikkaa, perustamissopimuksen 101 artiklan mukaisen keskuspankkirahoituksen kiellon noudattaminen mukaan luettuna, kansallisten keskuspankkien valuuttavarantoja sekä muiden kuin rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisten keskuspankkien vähimmäisvarantovaatimuksia. EKP:lta/EMI:ltä on usein pyydetty lausuntoa suunnitelmista lainsäädännöksi, jotka ovat koskeneet kansallisten keskuspankkien sellaisia tehtäviä, jotka eivät liity EKPJ:än. Näiden lausuntopyyntöjen tarkoituksena on erityisesti ollut selvittää, ovatko nämä tehtävät ristiriidassa EKPJ:n tavoitteiden ja tehtävien kanssa.⁶

3.3 RAHA-, RAHOITUS-, PANKKI-, MAKSUJÄRJESTELMÄ- JA MAKSUTASETILASTOJEN KERÄÄMINEN, LAATIMINEN JA JAKAMINEN

Tilastotietojen keräämiseen liittyvä EKP:n toimivalta on vahvistettu perussäännön 5 artiklassa. Euroopan keskuspankin valtuuksista kerätä tilastotietoja 23 päivänä marraskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2533/98⁷ 4 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on järjestettävä omalta osaltaan tilastotietojen keruu ja tehtävä EKPJ:n kanssa kiinteätä yhteistyötä, jotta perussäännön 5 artiklasta johtuvien velvollisuuksien täytyminen toteutuisi. EKP on tietoinen siitä, että eri jäsenvaltioiden raportointivaatimukset eroavat toisistaan. Kun EKP:a kuullaan suunnitelluista kansallisista raportointivaatimuksista, se pyrkii siksi esittämään yleisluontoisia huomioita, joiden tarkoituksena on kiinnittää huomiota seikkoihin, joita voitaisiin tämentää suunnitelmassa lainsäädännöksi.

3.4 MAKSU- JA SELVITYSJÄRJESTELMÄT

Tässä asiaryhmässä lausuntopyyntöt ovat koskeneet sellaisia säädösesityksiä, jotka ovat liittyneet maksu- ja selvitysjärjestelmien toiminnan erilaisiin näkökohtiin, esim. valvontaan, nettomaksuihin tai reaaliaikaisiin bruttomaksuihin perustuvaan selvitykseen, nettoutus- ja vakuusnäkökohtiin sekä ”zero-hour” -sääntöön.

3.5 RAHOITUSLAITOKSIIN SOVELLETTAVAT SÄÄNNÖT SILTÄ OSIN KUIN NE VAIKUTTAVAT MERKITTÄVÄSTI RAHOITUSLAITOSTEN JA MARKKINOIDEN VAKAUTEEN

Päätöksen 98/415/EY johdanto-osan 3 perustelukappaleen valossa on selvää, että tätä asiaryhmää koskeva kuulemisvelvollisuus ”ei rajoita nykyistä toimivaltajakoa, joka koskee luottolaitosten toiminnan vakauden valvontaan ja rahoitusjärjestelmän vakauteen liittyvää päätöksentekoa”. Tämän asiaryhmän yhteydessä tulisi myös ottaa huomioon perussäännön 25.1 artikla, jonka mukaan jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset

6 Kansalliset keskuspankit voivat perussäännön 14.4 artiklan mukaan suorittaa myös muita tehtäviä kuin niitä, joista määrätään perussäännössä, jollei EKP:n neuvosto päättä, että nämä tehtävät ovat ristiriidassa EKPJ:n tavoitteiden ja tehtävien kanssa.

7 EYVL L 318, 27.11.1998, s. 8.

”voivat” kuulla EKP:a ”yhteisön sellaisen lainsäädännön soveltamisalasta ja soveltamisesta, joka koskee luottolaitosten toiminnan vakauden valvontaa ja rahoitusjärjestelmän vakautta.” Kuitenkin päätöksen 98/415/EY 2 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden ”on kuultava” EKP:a tapauksissa, joissa suunnitelmat lainsäädännöksi ”vaikuttavat merkittävästi” rahoitusjärjestelmän vakauteen, paitsi jos säädösesityksen yksinomaisena tarkoitus on, kuten 1 artiklan 2 kohdassa todetaan, yhteisön direktiivien saattaminen osaksi jäsenvaltioiden lainsäädäntöä.

EKP on päätöksen 98/415/EY 2 artiklan 1 kohdan viimeisen luetelmakohdan nojalla antanut useita lausuntoja sellaisten lausuntopyyntöjen johdosta, jotka ovat koskeneet rahoitusvalvonnan institutionaalisen rakenteen muutoksia jäsenvaltioissa. EKP:a on myös säännöllisesti kuultu luottolaitosten ja rahoituslaitosten valvontajärjestelmää koskevista merkittävistä muutoksista sekä rahanpesun estämiseksi annetuista säännöistä. EKP:a on usein kuultu suunnitelmista lainsäädännöksi, jotka saattaisivat vaikuttaa merkittäväällä tavalla markkinoihin. Tällaiset suunnitelmat ovat koskeneet esim. arvopaperistamisen menetelmiä, arvopapereiden muuttamista arvo-osuuksiksi sekä sellaista lainsäädäntöä, joka vaikuttaa sekä rahoitusmarkkinoihin että EKP:n ensisijaiseen tavoitteeseen ylläpitää hintavakautta (esim. inflaatioindekseihin sidottuja lainoja koskevat säännökset).

EKP:a on myös kuultu erilaisista suunnitelmista lainsäädännöksi, jotka saattaisivat vaikuttaa pääoman vapaaseen liikkuvuuteen tai valuuttakurssipolitiikkaan (esim. ”Tobin-veroa” koskeva ehdotus) sekä muista suunnitelmista taloudellisesti merkitykselliseksi lainsäädännöksi.

4 TÄYTÄNTÖÖNPANEVA LAINSÄÄDÄNTÖ

Kehikko 4

Päätöksen 98/415/EY 1 artiklan 2 kohta

Suunnitelmiin lainsäädännöksi eivät kuulu säädösesitykset, joiden yksinomainen tarkoitus on yhteisön direktiivien saattaminen osaksi jäsenvaltioiden lainsäädäntöä.

Kuten edellä on todettu, jäsenvaltioiden ei päätöksen 98/415/EY 1 artiklan 2 kohdan mukaan tarvitse kuulla EKP:a yhteisön direktiivien saattamisesta osaksi jäsenvaltioiden lainsäädäntöä. Tämän poikkeuksen taustalla on se tosiasia, että EKP:a on, perustamissopimuksen 105 artiklan 4 kohdan mukaisesti, jo kuultu ehdotuksesta yhteisön säädökseksi. Tämän vuoksi ei ole tarpeen sisällyttää EKP:n neuvoa-antaviin tehtäviin kansallisia lakiesityksiä, joiden yksinomainen tarkoitus on yhteisön direktiivin saattaminen osaksi jäsenvaltioiden lainsäädäntöä. Samoilla perusteilla EKP katsoo, että myös sellaiset suunnitelmat kansalliseksi lainsäädännöksi, joiden tarkoituksena on yhteisön asetusten täytäntöönpano, kuuluvat tämän poikkeuksen soveltamisalaan edellyttäen, että kyseessä oleva lainsäädäntö ei vaikuta kysymyksiin, jotka sisältyvät

EKP:n toimivaltaan kuuluviin aloihin, asetuksen (josta yhteisön toimitukset ovat kuulleet EKP:a) vaikutuksista poikkeavalla tavalla.

EKP on erittäin harvoissa tapauksissa rohkaissut kansallisia viranomaisia kuulemaan EKP:a suunnitelmista lainsäädännöksi, joilla yhteisön direktiivit saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä. Tällöin kyseessä on ollut direktiivi, joka on EKPJ:n kannalta erityisen merkittävä. Näin toimittiin esim. selvityksen lopullisuudesta annetun direktiivin⁸ sekä vakuusdirektiivin⁹ kohdalla. Näiden kahden direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä koskevista suunnitelmista lainsäädännöksi tehtiin useita lausuntopyyntöjä. Näiden lausuntopyyntöjen johdosta annetut EKP:n lausunnot myötävaikuttivat eurojärjestelmän operaatioita koskevan lainsäädännön sekä rahoitusjärjestelmän vakauden vahvistamiseen.

Jäsenvaltiot pyytävät joskus omasta aloitteestaan EKP:n lausuntoa suunnitelmista lainsäädännöksi, joiden tarkoitus on direktiivien saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä, vaikka niillä ei ole tähän velvollisuutta eikä niitä ole myöskään tähän kehoitettu, mutta jäsenvaltiot esim. katsovat, että EKP:llä on kyseisellä alalla erityistä asiantuntemusta. Tällaisissa tapauksissa EKP antaa yleensä mielellään lausuntonsa, mikäli suunnitelma lainsäädännöksi antaa aihetta erityisiin huomioihin EKP:n tai EKPJ:n tehtäviin tai politiikkaan liittyen.

8 Selvityksen lopullisuudesta maksujärjestelmissä ja arvopaperien selvitysjärjestelmissä 19 päivänä toukokuuta 1998 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/26/EY, EYVL L 166, 11.6.1998, s. 45.

9 Rahoitusvakuusjärjestelyistä 6 päivänä kesäkuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/47/EY, EYVL L 168, 27.6.2002, s. 43.

IV KUULEMISMENETTELY

Kehikko 5

Päätöksen 98/415/EY 4 artikla

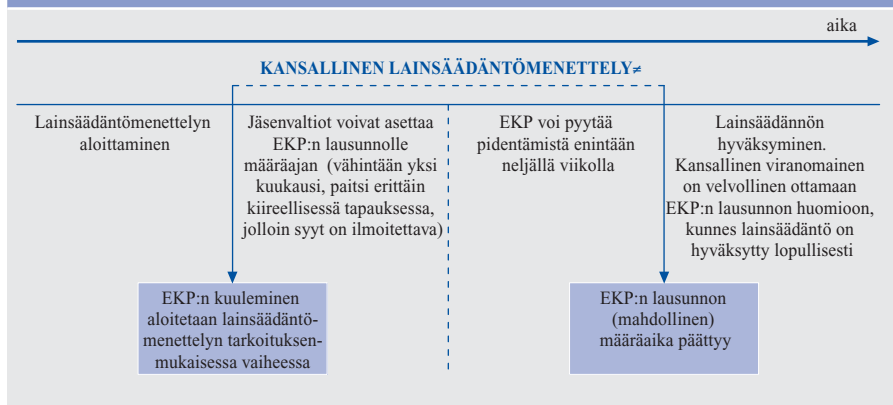
Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet huolehtiakseen siitä, että tätä päätöstä tehokkaasti noudatetaan. Tämän vuoksi sen on huolehdittava, että EKP:a kuullaan tarkoituksenmukaisessa vaiheessa siten, että suunnitelmaa lakiesitykseksi valmistelevalla viranomaisella on mahdollisuus ottaa huomioon EKP:n lausunto ennen kuin se päättää esityksen asiasisällöstä ja että EKP:n lausunto saatetaan lainsäätäjänä toimivien viranomaisten tietoon, jos nämä eivät ole valmistelleet kyseistä lakiesitystä.

I EKP:N KUULEMINEN TARKOITUKSENMUKAISESSA VAIHEESSA

Päätöksen 98/415/EY 4 artiklan toisen virkkeen mukaan EKP:a on kuultava lainsäädäntömenettelyn ”tarkoituksenmukaisessa vaiheessa”. Tämä tarkoittaa, että EKP:a olisi kuultava lainsäädäntömenettelyn sellaisessa vaiheessa, että EKP:lle jää riittävästi aikaa tutkia suunnitelma lainsäädännöksi (sekä tarpeen mukaan kääntää se) ja antaa lausuntonsa kaikilla vaadittavilla kielillä ja kansallisilla viranomaisilla on mahdollisuus ottaa EKP:n lausunto huomioon ennen kuin säännökset hyväksytään. Vaikuttaa siltä, että mikäli suunnitelmaa lainsäädännöksi valmistelee muu kuin lainsäätäjänä toimiva viranomainen, kuulemisen tulee päätöksen 98/415/EY 4 artiklan mukaan tapahtua sellaisessa vaiheessa, että suunnitelmaa lainsäädännöksi valmistelevalla viranomaisella jää aikaa harkita, tulisiko säädösesitystä muuttaa EKP:n lausunnon huomioon ottamiseksi – eli kuulemisen tulisi tapahtua ennen kuin säännökset on toimitettu lainsäätäjänä toimivalle viranomaiselle. Aikataulussa tulisi ottaa huomioon myös aika, jonka EKP tarvitsee lausuntopyyntöasiakirjoihin tutustumiseen sekä lausunnon antamiseen. Vaikuttaa siltä, että 4 artiklassa ei kielletä kansallisia viranomaisia ryhtymästä sellaisiin lainsäädäntömenettelyyn kuuluviin toimenpiteisiin, jotka eivät vaikuta säädösesityksen asiasisältöön.

Päätöksen 98/415/EY 3 artiklan 4 kohdasta seuraa, että jäsenvaltioiden on keskeytettävä suunnitelmaa lainsäädännöksi koskeva hyväksymismenettely EKP:n lausunnon vastaanottamiseen asti. Tämä ei tarkoita sitä, että koko kansallinen lainsäädäntömenettely (esim. parlamentin pysyvien valiokuntien valmistelutyö, keskustelu kansallisten viranomaisten toimittamista muista lausunnoista jne.) tulisi keskeyttää EKP:n lausunnon vastaanottamiseen asti. Pikemminkin se tarkoittaa, että lainsäätäjänä toimivalla viranomaisella tulisi olla mahdollisuus ottaa EKP:n lausunto asianmukaisella tavalla huomioon ennen kuin se päättää asiasisällöstä. Mikäli EKP:lle on asetettu lausunnon toimittamista koskeva määräaika (ks. osa IV 3) ja määräaika on päättynyt, kyseessä oleva kansallinen viranomainen voi jatkaa lainsäädäntömenettelyä. Kansalliset viranomaiset ovat kuitenkin tällaisissakin tapauksissa velvollisia ottamaan EKP:n lausunnon huomioon edellyttäen, että lainsäädäntöä ei ole vielä hyväksytty.

Kuvio 2 Aikataulu

2 LAUSUNTOPYYNTÖ

Lausuntopyyntö on tehtävä kirjallisesti ja osoitettava EKP:n puheenjohtajalle. EKP:n lausunnon antamiseen johtava menettely alkaa, kun EKP:n puheenjohtaja vastaanottaa lausuntopyyntö. Lausuntoon tulisi liittää jäljennös säädösesityksestä. EKP suosittelee, että lausuntoa pyytävä viranomaisiin liittää mukaan myös lyhyet perustelut, joissa mainii-

Kuvio 3 Liiteasiakirjoja koskevat vaatimukset

Kansallisten lausuntopyyntöjen liiteasiakirjoja koskevat vaatimukset

Kaikki asiakirjat voidaan toimittaa kyseisen jäsenvaltion virallisella kielellä (tai, jos virallisia kieliä on useampia, yhdellä virallisella kielellä).

Vaaditaan	Suosittellaan	Vapaaehtoiset
<ul style="list-style-type: none"> EKP:n puheenjohtajalle osoitettu kirjallinen lausuntopyyntö. Jäljennös suunnitelmasta lainsäädännöksi. 	<ul style="list-style-type: none"> Lyhyet perustelut, joissa mainitaan <ul style="list-style-type: none"> lainsäädännön asiasisältö sekä päätavoitteet, kansallisen lainsäädäntömenettelyn vaihe ja tiedot yhteyshenkilöstä. Mikäli suunnitelma kansalliseksi lainsäädännöksi on pitkä tai monimutkainen, tieto siitä, mistä ehdotetun lainsäädännön säännöksistä EKP:n lausuntoa erityisesti pyydetään. Mikäli lausuntoa pyydetään erittäin kiireellisessä tapauksessa, perustelujen ja lausuntoa varten toimitettujen tärkeimpien ehdotettujen säännösten englanninkielinen käännös olisi toivottava. 	<ul style="list-style-type: none"> Lausunnon toimittamista varten EKP:lle asetettu määräaika.

taan lainsäädännön asiasisältö sekä päätavoitteet, kansallisen lainsäädäntömenettelyn vaihe, johon lainsäädäntö on edennyt, sekä yhteyshenkilön nimi ja tiedot. Mikäli ehdotettuun lainsäädäntöön sisältyy useita säännöksiä, jotka käsittelevät eri kysymyksiä, EKP suosittelee myös, että lausuntoa pyytävä viranomaisen mainitsee, mistä ehdotetun lainsäädännön säännöksistä EKP:n lausuntoa erityisesti pyydetään. Lausuntoa pyytävä viranomaisen voi myös asettaa lausunnon toimittamista koskevan määräajan (ks. osa IV 3).

Lausuntopyyntö ja liiteasiakirjat voidaan toimittaa kyseisen jäsenvaltion virallisella kielellä (tai, jos virallisia kieliä on useampia, yhdellä jäsenvaltion virallisista kielistä). Mikäli lausuntoa pyydetään erittäin kiireellisessä tapauksessa (ks. osa IV 3 kohta), EKP toivoisi, että sille toimitettaisiin myös englanninkielinen käännös perusteluista ja lausuntoa varten toimitetuista tärkeimmistä ehdotetuista säännöksistä. Tämä mahdollistaa sen, että EKP:n ei tarvitse odottaa käännöksiä, vaan se voi aloittaa lausunnon laatimisen heti. Kuitenkaan lausuntopyyntöä ei tulisi viivästyä puuttuvan käännöksen johdosta.

3 MÄÄRÄAJAT

Kehikko 6

Päätöksen 98/415/EY 3 artikla

- 1. Lainsäädäntöä valmistelevien jäsenvaltioiden viranomaiset voivat, jos katsovat sen tarpeelliseksi, asettaa EKP:lle lausunnon toimittamista koskevan määräajan, joka ei saa olla kuukautta lyhyempi aika laskettuna päivästä, jona EKP:n puheenjohtaja vastaanottaa tätä koskevan ilmoituksen.*
- 2. Erittäin kiireellisissä tapauksissa määräaikaa voidaan lyhentää. Tällöin lausuntoa pyytävän viranomaisen on ilmoitettava syyt kiireellisyyteen.*
- 3. EKP voi hyvissä ajoin pyytää määräajan pidentämistä enintään neljällä viikolla. Lausuntoa pyytävä viranomaisen ei saa perusteettomasti kieltäytyä hyväksymästä tällaista pyyntöä.*
- 4. Kun määräaika on kulunut umpeen, ei lausunnon puuttuminen estä lausunnon pyytäneitä kansallista viranomaista jatkamasta lainsäädäntömenettelyä. Jos EKP:n lausunto saadaan määräajan jälkeen, jäsenvaltioiden on tästä huolimatta huolehdittava, että se saatetaan 4 artiklassa tarkoitettujen viranomaisten tietoon.*

Kokemus on osoittanut, että EKP:n lausunnon antaminen kestää yleensä kuusi viikkoa. Menettely voi tosin kestää pitempäänkin. Aika, joka tietyn lausunnon antamiseen tarvitaan, vaihtelee luonnollisesti lakiesityksen luonteen, monimutkaisuuden ja arkaluontoisuuden mukaan.

Päätöksen 98/415/EY 3 artiklan 1 kohdan nojalla lainsäädäntöä valmistelevien jäsenvaltioiden viranomaiset voivat asettaa EKP:lle lausunnon toimittamista koskevan määräajan, jos katsovat sen tarpeelliseksi. Määräaika ei kuitenkaan saa olla kuukautta lyhyempi aika määräaikaa koskevan ilmoituksen vastaanottamisesta.

Kokemus on osoittanut, että jäsenvaltiot joskus pitävät tätä kuukauden määräaikaa pääsääntönä eivätkä vähimmäisaikana. Kun otetaan huomioon aika, jonka EKP tarvitsee lausunnon valmistelemista ja antamista varten, kuukauden määräaika on osoittautunut erittäin lyhyeksi. Vähimmäisaikaa tulisi siksi käyttää ainoastaan silloin kun on ensiarvoisen tärkeää, että EKP:n lausunto annetaan kuukaudessa.

Päätöksen 98/415/EY 3 artiklan 2 kohdan nojalla määräaikaa voidaan lyhentää erittäin kiireellisissä tapauksissa. Tällaisissa erittäin harvinaisissa tapauksissa lausuntoa pyytävän viranomaisen on nimenomaisesti ilmoitettava kiireellisyyden syyt. Kuten edellä on todettu, EKP toivoisi tällaisissa tapauksissa myös perustelujen ja lausuntoa varten toimitettujen tärkeimpien ehdotettujen säännöksen englanninkielistä käännöstä. Lausuntopyynnön ei kuitenkaan tulisi viivästyä tällaisen käännöksen puuttumisen johdosta.

Silloin kun lausuntoa pyytävä viranomainen on asettanut määräajan, EKP voi päätöksen 98/415/EY 3 artiklan 3 kohdan nojalla hyvissä ajoin pyytää määräajan pidentämistä enintään neljällä lisäviikolla. Lausuntoa pyytävä viranomainen ei 3 artiklan 3 kohdan mukaan saa perusteettomasti kieltäytyä hyväksymästä tällaista pyyntöä.

Päätöksen 98/415/EY 3 artiklan 4 kohdassa todetaan, että ”Kun määräaika on kulunut umpeen, ei lausunnon puuttuminen estä lausunnon pyytäneitä kansallista viranomaista jatkamasta lainsäädäntömenettelyä.” Tämä tarkoittaa sitä, että kyseessä olevat viranomaiset voivat jatkaa EKP:n kuulemisen takia keskeytettyä lainsäädäntömenettelyä määräajan päätyttyä. Niin kauan kuin lainsäädäntöä ei ole lopullisesti hyväksytty, lausuntoa pyytänyt viranomainen on kuitenkin velvollinen ottamaan EKP:n lausunnon huomioon (ja saattamaan sen lainsäätäjänä toimivan viranomaisen tietoon, jos tämä on eri viranomainen).

4 VASTAANOTTOVAHVISTUS

Kun lausuntopyyntö on vastaanotettu, lausuntoa pyytäneelle viranomaiselle lähetetään vastaanottovahvistus lausuntopyynnön kielellä. Jos jäsenvaltio pyytää lausuntoa, vaikka selvää kuulemisvelvollisuutta ei ole, vastaanottovahvistukseen sisällytetään maininta kuulemisvelvollisuuden puuttumisesta samoin kuin siitä, onko EKP:lla tästä huolimatta erityisiä EKP:n lausunnon muodossa annettavia huomioita.

Liiteasiakirjat ja englanninkielinen käännös toimitetaan EKP:n neuvostolle ja yleisneuvostolle. Näin ne voivat tutustua lausuntopyyntöasiakirjoihin alusta lähtien ja kykenevät kommentoimaan lausuntoluonnosta heti kun se annetaan niille kommentoitavaksi.

5 LAUSUNNON ANTAMINEN

Kun johtokunta on hyväksynyt lausunnon, se toimitetaan EKP:n neuvostolle hyväksyttäväksi. Lausunnot ovat EKP:n säädöksiä, ja ne antaa pääsääntöisesti EKP:n neuvosto.

Myös yleisneuvoston jäsenet osallistuvat päätöksentekomenettelyyn. EKP:n neuvosto on EKP:n lausunnoista vastaava päätöksentekuelin, kun yleisneuvosto taas myötävaikuttaa EKP:n neuvoa-antavaan toimintaan.

6 KIELIJÄRJESTELYT

Kansallisen viranomaisen pyytämät lausunnot annetaan kyseessä olevan jäsenvaltion kielellä (tai, jos virallisia kieliä on useita, lausuntopyynnön kielellä) ja englannin kielellä.

7 LAUSUNNON TOIMITTAMINEN JA HUOMIOON OTTAMINEN

Kun lausunto on annettu, lausunto ja EKP:n puheenjohtajan tai varapuheenjohtajan allekirjoittama kirje toimitetaan lausuntoa pyytäneelle viranomaiselle kyseessä olevan jäsenvaltion virallisella kielellä (tai, jos virallisia kieliä on useita, lausuntopyynnön kielellä).

Päätöksen 98/415/EY 4 artiklan mukaan suunnitelmaa lakiesitykseksi valmistelevan viranomaisen on otettava EKP:n lausunto huomioon ennen kuin se päättää esityksen asiasisällöstä. EKP:n lausunto tulisi myös saattaa lainsäätäjänä toimivan viranomaisen tietoon, jos tämä ei ole valmistellut lakiesitystä.

EKP toivoo saavansa päätöksentekomenettelyn päätyttyä jäljennöksen lainsäädännöstä, sellaisena kuin se on lopullisesti hyväksyttyä.

8 JULKAISEMINEN

EKP:n neuvosto on asteittain vahvistanut kansallisiin lausuntoihin liittyvää avoimuusperiaatetta. Aluksi EKP ei julkaissut päätöksen 98/415/EY nojalla annettuja lausuntoja. Jokaisen lausunnon viimeisessä kohdassa EKP totesi, ettei se vastusta sitä, että lausuntoa pyytänyt kansallinen viranomainen julkistaa lausunnon. Se jätti kuitenkin julkistamisen kyseisen viranomaisen harkintavaltaan. Syyskuusta 2002 tammikuuhun 2005 päätöksen 98/415/EY nojalla annetut lausunnot julkaistiin kuusi kuukautta niiden antamisesta, paitsi jos kysymyksessä oli poliittisesti merkittävä lausunto, jolloin lausunto julkaistiin välittömästi EKP:n verkkosivuilla. Tammikuusta 2005 kaikki EKP:n lausunnot on julkaistu EKP:n verkkosivuilla heti, kun ne on toimitettu lausuntoa pyytäneelle viranomaiselle, ellei ole ollut erityisiä syitä olla julkaisematta tiettyä lausuntoa välittömästi. Jos tällaisia erityisiä syitä on, lausunto julkaistaan viimeistään kuuden kuukauden kuluttua sen antamisesta.

V KUULEMISVELVOLLISUUDEN NOUDATTAMINEN

Kuulemisvelvollisuuden noudattamisen varmistamiseksi jäsenvaltiot velvoitetaan päätöksen 98/415/EY 4 artiklassa toteuttamaan tarpeelliset toimenpiteet huolehtiakseen siitä, että päätöstä ”tehokkaasti noudatetaan”. EKPJ seuraa tarkasti kansallisten lainsäädäntösuunnitelmien oikeudellista kehitystä EKP:n toimivaltaan kuuluvilla aloilla, ja kansalliset keskuspankit ja EKP raportoivat siitä, miten kansallisten viranomaisten velvollisuutta kuulla EKP:a suunnitelmista lainsäädännöksi EKP:n toimivaltaan kuuluvilla aloilla noudatetaan.

VI KUULEMISVELVOLLISUUDEN NOUDATTAMATTA JÄTTÄMISEN OIKEUDELLISET SEURAUKSET

Jos velvollisuutta kuulla EKP:a suunnitelmista kansalliseksi lainsäädännöksi EKP:n toimivaltaan kuuluvilla aloilla ei noudateta, tämä merkitsee päätöksen 98/415/EY rikkomista ja saattaa johtaa jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevaan menettelyyn yhteisöjen tuomioistuimessa. Tällaisen kanteen nostaa Euroopan komissio kyseessä olevaa jäsenvaltioita vastaan perustamissopimuksen 226 artiklan mukaisesti.¹⁰ Päätöksen 98/415/EY mukainen kuulemisvelvollisuus on myös täsmällinen ja ehdoton, joten yksityiset voivat vedota siihen kansallisissa tuomioistuimissa. EKP ei ole tietoinen tapauksista, joissa kansallisilta tuomioistuimilta olisi pyydetty ratkaisua sellaisten kansallisten säännösten pätevydestä tai täytäntöönpanokelpoisuudesta, jotka on annettu kuulematta EKP:a. Tästä kysymyksestä ei ole myöskään pyydetty ennakkoratkaisua yhteisöjen tuomioistuimelta. Kuitenkin yhteisöjen tuomioistuinta on useaan otteeseen pyydetty antamaan ratkaisu sellaisten kansallisten säännösten täytäntöönpanokelpoisuudesta, jotka on annettu tekemättä tiettyjen yhteisön säädösten vaatimaa ennakkoilmoitusta Euroopan komissiolle.¹¹

Näissä tapauksissa yhteisöjen tuomioistuin on katsonut, että kansallisia säännöksiä, jotka on annettu olennaisten menettelysäännösten vastaisesti, ei voida soveltaa yksityishenkilöitä vastaan. Yhteisöjen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kaikkien sellaisten oikeuskeinojen, jotka kansallisen lainsäädännön mukaan ovat normaalisti käytettävissä, on oltava myös sellaisten kantajien käytettävissä, jotka vetoavat yhteisön oikeudessa vahvistettuihin oikeuksiin.¹² Jäsenvaltioissa, joissa yksityishenkilöllä on oikeus nostaa kanne kansallisten lakien säännösten julistamiseksi mitättömäksi vakavan menettelyvirheen vuoksi, yksityishenkilöllä tulisi myös olla oikeus nostaa kansallisten lakien mitättömiksi julistamista koskeva kanne yhteisön oikeuden mukaisten olennaisten menettelyvaatimusten, kuten EKP:n kuulemisvelvollisuuden, laiminlyömisen vuoksi. Jäsenvaltioiden tulisi olla tietoisia siitä, että yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön johdosta yksityishenkilöt saattavat nostaa kanteita kansallisissa tuomioistuimissa sellaisen tuomion saamiseksi, joka vaikuttaa päätöksen 98/415/EY mukaisen kuulemisvelvollisuuden vastaisesti annetun kansallisen säännöksen pätevyteen tai täytäntöönpanokelpoisuuteen.

10 Mikäli kansallinen keskuspankki, jolla on norminantovaltaa, laiminlyö päätöksen 98/415/EY mukaisen kuulemisvelvollisuuden, EKP voi perustamissopimuksen 237 artiklan d kohdan ja perussäännön 35.6 artiklan nojalla itse nostaa jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan kanteen yhteisöjen tuomioistuimessa.

11 Ks. muun muassa asia 174/84, *Bulk Oil* (Kok. 1986, s. 559), asia 380/87, *Enichem Base* (Kok. 1989, s. 2491), asia C-194/94, *CLA Security International* (Kok. 1996, s. I-2201), asia C-226/97, *Lemmens* (Kok. 1998, s. I-3711), asia C-235/95, *AGS Assedic Pas-de-Calais* (Kok. 1998, s. I-4531), asia C-443/98, *Unilever* (Kok. 2000, s. I-7535), asia C-159/00, *Sapod Audic* (Kok. 2002, s. I-5031).

12 Ks. esim. asia 158/80, *Rewe* (Kok. 1981, s. 1805).

LIITTEET

I NEUVOSTON PÄÄTÖS, TEHTY 29 PÄIVÄNÄ KESÄKUUTA 1998, JÄSENMAIDEN VIRANOMAISTEN VELVOLLISUUDESTA KUULLA EUROOPAN KESKUSPANKKIA SUUNNITELMISTA LAINSÄÄDÄNNÖKSI (98/415/EY)¹³

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 105 artiklan 4 kohdan sekä siihen liitetyn Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussääntöä koskevan pöytäkirjan 4 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

ottaa huomioon Euroopan rahapoliittisen instituutin lausunnon ⁽³⁾,

noudattaa perustamissopimuksen 106 artiklan 6 kohdassa ja mainitun pöytäkirjan 42 artiklassa säädettyä menettelyä,

sekä katsoo, että

(1) Euroopan keskuspankki, jäljempänä ”EKP”, perustetaan heti, kun sen johtokunta on nimetty,

(2) perustamissopimuksessa määrätään, että kansallisten viranomaisten on kuultava EKP:a suunnitelmista lainsäädännöksi EKP:n toimivaltaan kuuluvilla aloilla; neuvosto vahvistaa kuulemismenettelyn rajat ja ehdot,

(3) jäsenvaltioiden viranomaisten velvollisuus kuulla EKP:a ei saa rajoittaa näiden viranomaisten vastuuta kuulemismenettelyn kohteena olevissa asioissa; jäsenvaltioiden on perustamissopimuksen 105 artiklan 4 kohdan mukaisesti kuultava EKP:a suunnitelmista lainsäädännöksi sen toimivaltaan kuuluvilla aloilla; tämän päätöksen 2 artiklan luettelo erityisistä aloista ei ole tyhjentävä; tämän päätöksen 2 artiklan kuudes luetelmakohta ei rajoita nykyistä toimivaltajakoa, joka koskee luottolaitosten toiminnan vakauden valvontaan ja rahoitusjärjestelmän vakauteen liittyvää päätöksentekoa,

(4) Euroopan keskuspankkijärjestelmän, jäljempänä ”EKPJ”, rahapoliittiset tehtävät ja toimet on määriteltyä EKPJ:n ja EKP:n perussäännössä; talous ja rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden keskuspankit ovat olennainen osa EKPJ:ää, ja niiden on toimitettava EKP:n antamien suuntaviivojen ja ohjeiden mukaan; talous ja rahaliiton kolmannessa vaiheessa on sen ulkopuolelle jäävien jäsenvaltioiden viranomaisten kuultava EKP:a lakiesityksistä, jotka koskevat rahapolitiikan välineitä,

13 EYVL L 189, 3.7.1998, s. 42.

(5) niin kauan kun jäsenvaltiot eivät osallistu EKPJ:n rahapolitiikkaan, tämä päätös ei koske päätöksiä, joilla näiden jäsenvaltioiden viranomaiset toteuttavat rahapolitiikkaansa,

(6) EKP:n kuuleminen ei saa tarpeettomasti pitkittää lainsäädäntömenettelyä jäsenvaltioissa; määräajan, jonka kuluessa EKP:n on annettava lausuntonsa, on kuitenkin oltava tarpeeksi pitkä, jotta se pystyy tutkimaan sille toimitetut asiakirjat riittävän huolellisesti; erittäin kiireellisissä tapauksissa, jotka on perusteltava, kuten esimerkiksi markkinatilanteen herkkyyden vuoksi, jäsenvaltiot voivat asettaa kuukautta lyhyemmän määräajan, joka kuvaa tilanteen kiireellisyyttä; erityisesti näissä tapauksissa olisi oltava mahdollista ottaa molempien edut huomioon kansallisten viranomaisten ja EKP:n välisten keskustelujen avulla,

(7) perustamissopimuksen liitteenä olevassa pöytäkirjassa N:o 11 olevien 5 ja 8 kohdan mukaisesti tätä päätöstä ei sovelleta Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneeseen kuningaskuntaa, jos ja niin kauan kuin tämä jäsenvaltio ei siirry talous- ja rahaliiton kolmanteen vaiheeseen, ja

(8) EKP:n perustamispäivästä talous- ja rahaliiton kolmannen vaiheen alkuun asti kansallisten viranomaisten on kuultava EKP:a päätöksen 93/717/EY (4), ja perustamissopimuksen 109 l artiklan 2 kohdan mukaisesti,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Tässä päätöksessä tarkoitetaan:

”osallistuvalla jäsenvaltiolla” jäsenvaltiota, joka on ottanut yhtenäisvaluutan käyttöön perustamissopimuksen mukaisesti;

”suunnitelmilla lainsäädännöksi” lainsäädäntöä, jossa sen jälkeen, kun siitä on tullut oikeudellisesti sitova ja jäsenvaltion alueella yleisesti sovellettava, annetaan säännöksiä, jotka koskevat rajoittamatonta tapausten määrää ja jotka kohdistuvat rajoittamattomaan luonnollisten tai oikeushenkilöiden joukkoon.

2. Suunnitelmiin lainsäädännöksi eivät kuulu säädösesitykset, joiden yksinomainen tarkoitus on yhteisön direkttiivien saattaminen osaksi jäsenvaltioiden lainsäädäntöä.

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden viranomaisten on kuultava EKP:a suunnitelmista lainsäädännöksi sen toimivaltaan perustamissopimuksen mukaisesti kuuluvilla aloilla ja erityisesti seuraavien kysymysten osalta:

- valuuttakysymykset,
- maksuvälineet,
- kansalliset keskuspankit,

- raha-, rahoitus-, pankki-, maksujärjestelmä- ja maksutasetilastojen kerääminen, laatiminen ja jakaminen,
 - maksu- ja selvitysjärjestelmät,
 - rahoituslaitoksiin sovellettavat säännöt siltä osin kuin ne vaikuttavat merkittävästi rahoituslaitosten ja markkinoiden vakauteen.
2. Edellisessä kohdassa esitetyn lisäksi on muiden kuin osallistuvien jäsenvaltioiden viranomaisten kuultava EKP:a suunnitelmista rahapolitiikan välineitä koskevaksi lainsäädännöksi.
3. EKP:n on heti lainsäädäntöä koskevan suunnitelman saatuaan ilmoitettava lausuntoa pyytävälle viranomaiselle, katsooko se tämän lainsäädännön kuuluvan toimivaltaansa.

3 artikla

1. Lainsäädäntöä valmistelevien jäsenvaltioiden viranomaiset voivat, jos katsovat sen tarpeelliseksi, asettaa EKP:lle lausunnon toimittamista koskevan määräajan, joka ei saa olla kuukautta lyhyempi aika laskettuna päivästä, jona EKP:n puheenjohtaja vastaanottaa tätä koskevan ilmoituksen.
2. Erittäin kiireellisissä tapauksissa määräaika voidaan lyhentää. Tällöin lausuntoa pyytävän viranomaisen on ilmoitettava syyt kiireellisyyteen.
3. EKP voi hyvissä ajoin pyytää määräajan pidentämistä enintään neljällä viikolla. Lausuntoa pyytävä viranomainen ei saa perusteettomasti kieltäytyä hyväksymästä tällaista pyyntöä.
4. Kun määräaika on kulunut umpeen, ei lausunnon puuttuminen estä lausunnon pyytänyttä kansallista viranomaista jatkamasta lainsäädäntömenettelyä, Jos EKP:n lausunto saadaan määräajan jälkeen, jäsenvaltioiden on tästä huolimatta huolehdittava, että se saatetaan 4 artiklassa tarkoitettujen viranomaisten tietoon.

4 artikla

Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet huolehtiakseen siitä, että tätä päätöstä tehokkaasti noudatetaan. Tämän vuoksi sen on huolehdittava, että EKP:a kuullaan tarkoituksenmukaisessa vaiheessa siten, että suunnitelmaa lakiesitykseksi valmistelevalle viranomaiselle on mahdollisuus ottaa huomioon EKP:n lausunto ennen kuin se päättää esityksen asiasisällöstä ja että EKP:n lausunto saatetaan lainsäätäjänä toimivien viranomaisten tietoon, jos nämä eivät ole valmistelleet kyseistä lakiesitystä.

5 artikla

1. Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1999.
2. Kumotaan päätös 93/717/EY 1 päivästä tammikuuta 1999.

6 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 29 päivänä kesäkuuta 1998.

Neuvoston puolesta

R. COOK

Puheenjohtaja

(¹) EYVL C 118, 17.4.1998, s. 11.

(²) EYVL C 195, 22.6.1998.

(³) Lausunto annettu 6 päivänä huhtikuuta 1998 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

(⁴) EUVL L 332, 31.12.1993, s. 14.

2 LUETTELO KYSYMYKSISTÄ, JOITA ON KÄSITELTY SUUNNITELMISSA LAINSÄÄDÄNNÖKSI, JOISTA EKP:A JA AIKAISEMMIN EMI:Ä ON KUULTU¹⁴

Lausunnon numero

Valuuttakysymykset ja maksuvälineet

Elektroninen kaupankäynti

- elektroniset maksut ja sähköinen raha CON/2000/11
- sähköisen rahan liikkeeseenlasku CON/2002/1

Eurosetelit ja -metallirahat

- CON/2004/28, CON/2004/17, CON/2003/29, CON/2001/1, CON/1997/4, CON/1994/1
- setelien ja metallirahojen käsittely/jakelu CON/2004/28, CON/1999/14
- liikkeessä olevat muistometallirahat CON/2002/12, CON/2000/13, CON/1999/12, CON/1999/10, CON/1998/18
- seteliaiheen kaupallinen käyttö CON/1996/13
- eurosetelien ja -metallirahojen ennakkojakelu CON/2001/21, CON/2001/14
- setelien ja metallirahojen liikkeeseen lasku CON/2002/7, CON/2000/14, CON/1999/10, CON/1999/3, CON/1997/18
- merentakaiset alueet CON/1998/9

Euron käyttöönotto

- CON/2001/37, CON/2001/29, CON/2001/19, CON/2001/9, CON/2001/1, CON/2000/25, CON/2000/22, CON/2000/21, CON/2000/15, CON/1999/10, CON/1999/2, CON/1998/48, CON/1998/42, CON/1998/36, CON/1998/31, CON/1998/23, CON/1998/19, CON/1998/18, CON/1998/11, CON/1998/9, CON/1998/8, CON/1998/6, CON/1998/2, CON/1998/1,

¹⁴ Liite 2 sisältää luettelon kysymyksistä, joita on käsitelty suunnitelmissa lainsäädännöksi, joista EKP:a (ja aikaisemmin EMI:ä) on kuultu. Luettelo ei ole tyhjentävä.

	<i>Lausunnon numero</i>
	CON/1997/30, CON/1997/24, CON/1997/18, CON/1997/17
– euron käyttöönottoon liittyvät lisätoimenpiteet	CON/1998/8, CON/1998/1
– kansallisen valuuttayksikön määräiset setelit ja metallirahat	CON/2002/31, CON/2002/15, CON/2002/6, CON/2001/26, CON/2001/20, CON/2001/1
– perus- ja viitekoro	CON/1998/59
– käteisen euron käyttöönnotto	CON/2001/26, CON/2001/15, CON/2001/7, CON/2001/1
– osakkeiden muuntaminen arvo-osuuksiksi käteisen euron käyttöönnoton yhteydessä	CON/1999/4
– diskonttokorko	CON/1997/24
– hintojen kaksoismerkintä	CON/1998/8
– euron valuuttakurssi	CON/1997/12
– valuuttamarkkinatoimet	CON/2004/34, CON/2003/29,
– lailliset maksuvälineet	CON/2004/17, CON/2003/29, CON/2002/31, CON/2002/12, CON/2002/6, CON/2001/20, CON/2001/1, CON/2000/29, CON/2000/17
– yritysten osakkeiden muuntaminen euromääräisiksi	CON/1998/11
– rahoitusinstrumenttien muuntaminen euromääräisiksi	CON/1997/17
– kansallisen rahayksikön muuttaminen euromääräiseksi	CON/2002/31, CON/2001/1, CON/1998/18
– julkisen ja yksityisen velan muuntaminen euromääräiseksi	CON/1998/19, CON/1998/11
– pyörityssäännöt	CON/2002/15, CON/1998/48, CON/1998/19, CON/1998/1
– eurometallirahojen tekniset eritelmät	CON/2000/29, CON/2000/13

Lausunnon numero

Euron suojaaminen

- tekijänoikeus CON/2002/26, CON/1999/12, CON/1998/18
- rahanväärennys CON/2003/29, CON/2002/26, CON/2002/17, CON/2001/40, CON/2001/22, CON/2001/16, CON/2000/16, CON/1999/10
- euroseteleiden ja metallirahojen kierto CON/2004/8

Kansalliset keskuspankit

Kirjanpito, raportointi ja tilintarkastus

- kirjanpitojärjestelyt CON/2002/7, CON/1998/62
- tilinpäätös CON/1998/62, CON/1998/35
- kansallinen tilintarkastus CON/2002/22

Johtokunnan jäsenet

- CON/2003/3, CON/2000/26, CON/1998/6, CON/1997/26, CON/1997/25, CON/1996/5
- salassapitovelvollisuus CON/2003/28, CON/1998/7, CON/1998/5
- virassapysymisoikeus CON/1997/26, CON/1997/25,
- toimikausi CON/2004/16, CON/1997/15, CON/1997/10
- äänioikeus CON/1997/25

EKPJ:n tehtävät

- CON/2003/27, CON/2002/16, CON/2000/7, CON/1998/5, CON/1997/18, CON/1997/8, CON/1996/10, CON/1994/1

Riippumattomuus

- CON/2004/1, CON/2003/27, CON/2003/22, CON/2002/14, CON/2001/28, CON/2001/17, CON/1999/16, CON/1998/38, CON/1998/13, CON/1998/6, CON/1997/32, CON/1997/8

	<i>Lausunnon numero</i>
– suhteet julkiseen sektoriin	CON/2002/7, CON/1997/25, CON/1997/8, CON/1996/10, CON/1995/11
– suhteet parlamenttiin	CON/2001/17, CON/1998/6, CON/1997/26, CON/1996/5, CON/1996/4
– valtion tili kansallisessa keskuspankissa	CON/1994/6
Vähimmäisvarannot	CON/1998/62, CON/1998/47, CON/1998/43, CON/1998/41, CON/1995/2, CON/1994/5
Rahapolitiikka	CON/2002/21
Tehtävät, jotka eivät ole EKPJ:n tehtäviä	CON/1997/3, CON/1997/2, CON/1996/16
Osallistuminen kansainvälisten rahalaitosten toimintaan	CON/1997/16, CON/1997/10
Hintavakaus	CON/2002/27, CON/1998/05, CON/1997/30, CON/1997/20, CON/1997/10, CON/1995/11
Keskuspankkirahoituksen kieltö	CON/1998/45, CON/1995/14
Toiminnan vakauden valvonta	CON/2003/23, CON/2003/7, CON/1995/15, CON/1994/11
Valuutta- ja kultavarannot	CON/2004/6, CON/2000/17, CON/1998/22, CON/1996/16
Kansallisten keskuspankkien perussäännöt	CON/2003/29, CON/2003/15, CON/2003/4, CON/2002/7, CON/2000/15, CON/2000/7, CON/1998/25, CON/1999/18, CON/1998/13, CON/1998/12, CON/1998/7, CON/1994/1
– budjettilain säännökset	CON/2002/31, CON/2002/30, CON/2001/17, CON/1997/26
– merentakaisten alueiden toiminta ja organisaatio	CON/1999/20
Vakuudettomat päiväsisäiset luotot valtiolle	CON/1997/8

Lausunnon numero

Raha-, rahoitus-, pankki-, maksujärjestelmä- ja maksutasetilastojen kerääminen, laatiminen ja jakaminen

Maksutasetilastot

CON/2003/8, CON/2002/29,
CON/2002/21, CON/1998/45

Yleiset tilastot

– tilastojen kerääminen

CON/2004/24, CON/2002/29,
CON/2002/21, CON/2000/28,
CON/1999/22, CON/1998/30,
CON/1998/28, CON/1995/6

– korkoehtojen julkaiseminen

CON/2002/28

Raha- ja pankkitilastot

CON/2004/2, CON/1998/30

Raportointivelvoitteet

CON/2003/1, CON/2002/29,
CON/2002/2

Kansallisten keskuspankkien tilastoihin liittyvät tehtävät

CON/2003/08, CON/2002/28,
CON/1998/45, CON/1997/12,
CON/1996/5, CON/1996/4,
CON/1995/11

Maksu- ja selvitysjärjestelmät

Vakuudet, nettoutus ja repot

CON/2004/27, CON/1998/42,
CON/1998/29, CON/1998/25,
CON/1996/5, CON/1995/13,
CON/1995/12

Maksukyvyttömyysmenettelyt

– ”zero-hour“ -sääntö

CON/1998/9, CON/1998/3,
CON/1996/4

Arvopapereihin kohdistuva pidätys- tai panttioikeus

CON/1995/12

Maksujärjestelmien valvonta

CON/2003/15, CON/1998/3,
CON/1996/10, CON/1996/4

Maksujärjestelmät – yleistä

CON/2003/15, CON/2003/14,
CON/2002/1, CON/1998/9,
CON/1998/3, CON/1997/4

	<i>Lausunnon numero</i>
Arvopaperikaupan selvitysjärjestelmät – yleistä	CON/1998/42, CON/1998/9, CON/1998/3
TARGET	CON/2001/5, CON/2000/5, CON/1999/19, CON/1999/13, CON/1999/9
– Reaaliaikainen bruttomaksujärjestelmä	CON/1995/12
Siirtokelpoiset arvopaperit	CON/2004/22
Rahoituslaitoksiin sovellettavat säännöt siltä osin kuin ne vaikuttavat merkittävästi rahoituslaitosten ja markkinoiden toimintaan	
Luottolaitokset	CON/2003/25, CON/2001/35, CON/1998/25
Rahoituksen välittäjät	CON/2003/25, CON/2001/35
Rahoitusvakuusjärjestelyt	CON/2004/27, CON/2003/11, CON/2003/2, CON/2002/8, CON/1998/26, CON/1997/6, CON/1996/15
Rahoituspalveluasiamies	CON/2003/24
Inflaatioindekseihin sidotut lainat luottolaitoksilta	CON/2004/20
Rahanpesu ja terrorismin rahoittaminen	CON/2003/25, CON/2002/24, CON/2002/5, CON/2002/4, CON/1997/4
Pääoman vapaata liikkuvuutta koskeva periaate	CON/1995/15
– valuuttaoperaatioista kannettava vero	CON/2004/34
Rahoitusmarkkinoiden vakaus	CON/2002/1, CON/2001/35, CON/1998/42, CON/1997/4, CON/1997/2, CON/1997/3, CON/1994/11
– pörssimarkkinoiden ulkopuoliset markkinat	CON/2003/7
Arvopaperipörssi	CON/1999/4, CON/1997/21, CON/1994/11

Luottolaitosten ja rahoituslaitosten valvonta

Lausunnon numero

CON/2004/21, CON/2003/24,
CON/2003/19, CON/2002/18,
CON/2001/35, CON/1997/2

Rahapoliittiset välineet

Euroalueen ulkopuolisten jäsenvaltioiden rahapoliittiset välineet

CON/1995/17, CON/1997/27

– keskuspankin tietojärjestelmä sekä sen
tiedonvälityksen keinot ja määräajat

CON/2004/33

– sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat

CON/2004/25

– vähimmäisvarantovelvoitteet

CON/2004/29

– tilastojen keruuohjelmat

CON/2004/36

– rahoitusmarkkinoiden valvonta

CON/2004/31

